

раніше, немовбито здійснили американці! Обурений несправедливістю, він розпочинає боротьбу, захищаючи не лише особисту славу, а й пріоритет вітчизняної науки та техніки. Крапку в суперечках про авторство винаходу телебачення поставила ЮНЕСКО, яка юридично визнала першість за Борисом Грабовським.

Отже, в наукову скарбницю сучасного світу, який нас оточує, всі вони додали свій внесок. У цьому є риси попередніх епох. І які б відкриття сьогодні не робились, вони спираються на фундамент, зведений багатьма поколіннями від глибокої давнини і до початку третього тисячоліття. Незалежно від усіх поглядів на історію науки і техніки, як на наукову дисципліну, що нас оточує, як невід'ємна частина громадянської історії, історії культури, чи на розділ тієї чи іншої спеціальної науки, в будь-якому випадку кожен, хто звертається до неї, прагне краще зрозуміти, усвідомити власне історію науки і техніки, тієї конкретної галузі знань, яка його цікавить. І, головне, уявити майбутнє науки і техніки в наш час, коли вони відіграють провідну роль у житті людства, в житті кожної людини, знайти шляхи і засоби прискорення розвитку, попередження використання досягнень науки і техніки на шкоду людям.

Головешко О.С.
НТУ «ХП»

ІСТОРИЧНІ РАЙОНИ МІСТА ХАРКОВА

Від 1656 року – з часу заснування місто розвивалося як в культурно-політичному, так і в географічному сенсі. Люди різних суспільних станів, різної етнічної і культурної приналежності, зі своєю мовою та батьківщиною шукають притулку тут. Це породжує не тільки соціальну диференціацію, а й географічне розширення меж розселення. За понад трьохсотлітню історію територія поселення збільшилася у 150-200 разів, а за кількістю населення зросло у декілька тисяч разів. Зростаючі масштаби міста, різноманіття складу населення в окремих його частинах

створили потребу у їх виділенні в залежності від певних особливостей. Історичний район – умовна назва частини міста. В офіційних документах таке поняття зазвичай не фігурує, але живе у суспільній свідомості громадян. Питаючи містянина «де ви мешкаєте?», кожен тієї ж секунди відповість «я з Салтівки», «я з Холодної гори» тощо. Проблема харків'янина XXI століття в тому, що переважна більшість їх не знає, що приховано за кожною назвою. Терміни «Новоселівка», «Одеська», «ХТЗ», «Олексіївка» можуть розкрити нові сторінки історії. Сьогодення великого мегаполіса потребує від мешканця глибшої самоідентифікації серед таких же містян.

Порушення даного питання актуалізує такі проблеми: вплив глобалізаційних процесів на розвиток індивідуальних особливостей історичних районів; необізнаність мешканців про походження історичних районів; брак джерел про історичне минуле районів як складових міста; застосування методу індуктивного аналізу історичного минулого для місця проживання кожної громади, увага до історичного району як об'єднуючий психологічний фактор, громада району як активний суб'єкт громадської діяльності містян.

Серед молоді з'являється тенденція до відновлення в пам'яті харків'ян історичного минулого міста. Історичні райони є чарунками великого міста, їхня історія є складовою великої історії Харкова, тому варто повернути увагу до цього питання, дослідження якого може пролити світло на безліч складних питань, пов'язаних із створенням і розвитком сучасного мегаполісу.

Перспективи дослідження запропонованого питання є не тільки в напрямку історичної науки та топоніміки, а й соціології, географії, етнографії, фольклористики тощо. Серед можливих напрямків досліджень з точки зору історії можна виокремити такі: відсутність уваги держави, як сучасної, так і минулих часів, до цієї культурно-географічної суспільної одиниці, цінність культурних засад, що культивуються як чинники самоідентифікації мешканців різних частин міста, вплив належності до певного історичного району на свідомість містянина та безліч інших.